

FESTES

Festes de Tortosa

L'estiu és temps de festes, i la Cinta, a Tortosa, el diumenge dia 7 ve a posar el punt i final (per bé que encara queden festivitats patronímiques a les Terres de l'Ebre, o les de la sega de l'arròs, per exemple), i amb l'inici del curs, comença l'any escolar, la tardor i la normalitat.

Mentre es celebraven festes en honor de Sant Jaume, va començar la Batalla de l'Ebre, el 1938. Fa 87 anys les festes van quedar totes interrompudes, i els focs no eren d'artifici, sinó de l'artilleria, de l'aviació, les metralladores i els fusells. Els republicans de la 35 divisió van haver de recollir les collites, per evitar que es malmetessin.

En tota la batalla de l'Ebre, com explica Assumpta Montellà, fou quan es van concentrar més soldats i artilleria en una franja de terreny

relativament petita, com era el front de Corbera. El dia quatre de setembre, Corbera havia estat ocupada pels insurgents. El 5 de setembre l'exèrcit de l'Ebre havia perdut totes les posicions enfront de Gandesa i tenia un forat a la serra de Cavalls. En les files republicanes, cap combatent se sent protegit per la "Gloriosa", l'aviació pròpia; per contra, els feixistes i els seus aliats estrenen a l'Ebre l'última generació de Me-109, eren 30 avions moderns i àgils que s'afegien als italians i alemanys que feien costat a Franco.

A les 10 del matí Franco va ordenar que tots els avions es concentrassin damunt de Corbera; s'hi afegiren 300 avions amb un bombardeig selectiu damunt les trinxeres republicanes. La població civil encara ho recorda, "semblava que la

terra s'havia d'obrir. No quedava ni un pam de terra sense remoure". Van ser dos dies d'atac sense descans, sense cap minut de treva. Quan no era l'artilleria, els bombardejos provenien dels avions. "Van ser quaranta-vuit hores sense cap estona de silenci", recorda Josep Torras. La cota 343, situada al nord de Corbera, va ser perduda i recuperada pel bàndol republicà fins a quatre vegades en un dia. La resistència per defensar Corbera tornà a sorprendre els comandaments franquistes, com reconeixia el general García Valiño, "aferrado el enemigo al terreno, con una gran moral de resistencia a toda costa...". Per bé que Franco tenia un exèrcit més potent, als republicans no se'ls podia negar la seva capacitat de resistència i valor en la lluita, que exaspera-

va el general colpista. El dia 6 de setembre es reporten més de 8.000 baixes al bàndol insurgent.

Vuitanta-set anys després, preservar la memòria d'allò que és una guerra, i la crueltat buscada com la Batalla de l'Ebre, és imprescindible. La humanitat s'ha refinat en les fórmules de patiment, com es veu a Ucraïna, a Gaza, i no es veu però també passa al Iemen, entre d'altres llocs. No es respecta el mínim que la mateixa humanitat va convenir en pactar després de la II Guerra Mundial. La gana, que prou es va patir a l'Ebre, en guerra i postguerra, ara es porta a límits extenuants, com eina de guerra, per exemple. Sense respecte pels hospitals, ni periodistes... i amb la impudícia d'un Trump que busca un futur delirant per a la França, sobre la base del negoci.

Tomàs Carot Giner
periodista

Pot ser que se li acaba el seu lliedratge, a la vista de la reunió de xinesos, indis i russos, entre d'altres. Mentrestant, aquí seguim endavant i construint el nostre futur. Els nostres cítrics, arròs i horta, per exemple, seran els ambaixadors a la Catalunya que ostenta la regió Mundial de la Gastronomia.

I diumenge, nostra Cinta sobre tot... encara que no siguem creients amb l'església catòlica, apostòlica i romana.